

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 174

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 aprilie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
446/1998. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției consulare dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998	1	95. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul Apărării Naționale	13
56. — Lege pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998	2	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Convenție consulară între România și Georgia	2-12	307. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Constanța în administrarea Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea „Ovidius” din Constanța	13-14
113. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998.....	12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
★		48. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației privind prohibiția pescuitului.....	14-16

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției consulare dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tbilisi la 1 iulie 1998, și se dispune publicarea prezentului Convenția consulară dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Convenției consulare
dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția consulară dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 februarie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 29 martie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PAULA IVĂNESCU

București, 15 aprilie 1999.

Nr. 56.

CONVENȚIE CONSULARĂ ÎNTRE ROMÂNIA ȘI GEORGIA

România și Georgia, denumite în continuare *părți contractante*, animate de dorința de a dezvolta legăturile prietenești tradiționale dintre cele două țări, reafirmând hotărârea de a așeza la baza relațiilor lor încrederea, cooperarea și ajutorul reciproc, în conformitate cu principiile respectării reciproce a independenței politice, suveranității și integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi, hotărâte să reglementeze și să promoveze relațiile lor consulare cu respectarea angajamentelor internaționale asumate, au hotărât să încheie prezenta convenție consulară și au convenit următoarele:

CAPITOLUL I

Definiții

ARTICOLUL 1

Definiții

1. În prezenta convenție expresiile de mai jos vor avea următorul înțeles:

a) prin *oficiu consular* se înțelege orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

b) prin *circumscripție consulară* se înțelege teritoriul atribuit unui oficiu consular pentru exercitarea funcțiilor consulare;

c) prin *șef de oficiu consular* se înțelege persoana însărcinată să acționeze în această calitate;

d) prin *funcționar consular* se înțelege orice persoană, inclusiv șeful oficiului consular, însărcinată să exercite funcțiile consulare;

e) prin *angajat consular* se înțelege orice persoană angajată în serviciile administrative sau tehnice ale oficiului consular;

f) prin *membru al personalului de serviciu* se înțelege orice persoană folosită în serviciul casnic al unui oficiu consular;

g) prin *membri ai oficiului consular* se înțelege funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

h) prin *membru al personalului particular* se înțelege persoana folosită în mod exclusiv în serviciul particular al unui membru al oficiului consular;

i) prin *membru de familie* se înțelege soțul/soția membrului oficiului consular, copiii și părinții acestuia, cu condiția ca aceste persoane să locuiască împreună și să fie în întreținerea membrului oficiului consular;

j) prin *localuri consulare* se înțelege clădirile sau părțile din clădiri și terenul aferent, care, indiferent în proprietatea cui se află, sunt folosite exclusiv pentru oficiul consular;

k) prin *archive consulare* se înțelege toate hârtiile, documentele, corespondența, cărțile, filmele, mijloacele tehnice, folosite pentru culegerea și utilizarea informațiilor, registrele oficiului consular, precum și materialul de cifru, fișierele și mobilierul, destinate să le protejeze și să le conserve;

l) prin *navă* se înțelege orice mijloc civil de navigație care are dreptul să arboreze drapelul statului trimițător potrivit legilor sale, cu excepția navelor militare;

m) prin *aeronavă* se înțelege orice aparat civil de zbor înregistrat în statul trimițător și care are dreptul să folosească însemnele de înregistrare ale acestui stat, cu excepția aparatelor militare.

2. Dispozițiile prezentei convenții referitoare la cetățenii statului trimițător se aplică, în mod corespunzător, atunci când contextul admite, persoanelor juridice care sunt constituite conform legislației statului trimițător și care își au sediul în acest stat.

CAPITOLUL II

Înființarea de oficii consulare și numirea membrilor oficiilor consulare

ARTICOLUL 2

Înființarea unui oficiu consular

1. Statul trimițător poate înființa un oficiu consular pe teritoriul statului de reședință numai cu consimțământul acestui stat.

2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară sunt stabilite de statul trimițător și sunt supuse aprobării statului de reședință. Statul trimițător poate aduce modificări ulterioare sediului oficiului consular, rangului său ori circumscripției consulare numai cu consimțământul statului de reședință.

ARTICOLUL 3

Numirea și admiterea șefului oficiului consular

1. Șeful oficiului consular este numit de statul trimițător și este admis pentru exercitarea funcțiilor sale de către statul de reședință.

2. Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, modalitățile de numire și de admitere a șefului oficiului consular sunt stabilite de legile, regulamentele și uzanțele statului trimițător și ale statului de reședință.

ARTICOLUL 4

Patenta consulară sau notificarea numirii

1. Statul trimițător eliberează șefului oficiului consular un document sub formă de patentă sau un act similar, întocmit pentru fiecare numire, atestând calitatea sa și indicând, ca regulă generală, numele și prenumele, categoria și clasa sa, circumscripția consulară și sediul oficiului consular.

2. Statul trimițător transmite guvernului statului de reședință, pe cale diplomatică sau pe orice altă cale potrivită, patenta consulară sau actul similar.

ARTICOLUL 5

Exequaturul

1. Șeful oficiului consular este admis să își exercite funcțiile printr-o autorizație a statului de reședință, denumită *exequatur*, oricare ar fi forma acesteia.

2. Statul care refuză să elibereze un exequatur nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său.

3. Sub rezerva prevederilor art. 6 și 8, șeful oficiului consular nu poate să își exercite funcțiile înainte de primirea exequaturului.

ARTICOLUL 6

Admiterea provizorie a șefului oficiului consular

Până la eliberarea exequaturului șeful oficiului consular poate fi admis, cu titlu provizoriu, să își exercite funcțiile. În acest caz dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile.

ARTICOLUL 7

Exercitarea cu titlu temporar a funcțiilor șefului oficiului consular

1. Dacă șeful oficiului consular este împiedicat să își exercite funcțiile sau dacă postul său este vacant, un gerant interimar poate acționa, cu titlu provizoriu, în calitate de șef al oficiului consular.

2. Numele și prenumele gerantului interimar sunt notificate ministerului afacerilor externe al statului de reședință sau autorității desemnate de acest minister de către misiunea diplomatică a statului trimițător sau, în lipsa unei misiuni diplomatice a acestui stat în statul de reședință, de către șeful oficiului consular sau, în cazul în care acesta este împiedicat să o facă, de către orice autoritate competentă a statului trimițător. În general, această notificare trebuie făcută în prealabil. Statul de reședință poate condiționa acordarea consimțământului său pentru admiterea ca gerant interimar a unei persoane de calitatea acestuia de agent diplomatic sau de funcționar consular al statului trimițător în statul de reședință.

3. Autoritățile statului de reședință trebuie să acorde asistență și protecție gerantului interimar. În perioada geranței sale dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile în aceeași măsură ca și șefului oficiului consular respectiv.

4. Dacă, în circumstanțele prevăzute la paragraful 1 al acestui articol, un membru al personalului diplomatic al misiunii diplomatice sau un reprezentant al ministerului afacerilor externe al statului trimițător este numit de acest stat în calitate de gerant interimar, acesta continuă să beneficieze de privilegiile și imunitățile diplomatice.

ARTICOLUL 8

Notificarea către autoritățile din circumscripția consulară

De îndată ce șeful oficiului consular a fost admis, chiar cu titlu provizoriu, să își exercite funcțiile, statul de reședință este obligat să informeze imediat autoritățile

competente din circumscripția consulară și va lua măsurile necesare pentru ca acesta să își îndeplinească funcțiile și să beneficieze de prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 9

Cetățenia funcționarilor consulari

Funcționarii consulari pot fi numai cetățeni ai statului trimitător, care nu au domiciliul în statul de reședință.

ARTICOLUL 10

Exercitarea funcțiilor consulare într-un stat terț

Statul trimitător poate, după notificarea făcută statelor interesate și numai dacă nici unul dintre acestea nu se opune în mod expres, să încredințeze unui oficiu consular înființat în statul de reședință exercitarea funcțiilor consulare într-un alt stat.

ARTICOLUL 11

Exercitarea funcțiilor consulare pentru un stat terț

După notificarea corespunzătoare făcută statului de reședință și dacă acesta nu se opune, un oficiu consular al statului trimitător poate exercita în statul de reședință funcții consulare pentru un stat terț.

ARTICOLUL 12

Funcționarii consulari onorifici

1. Fiecare dintre cele două părți contractante poate numi și primi funcționari consulari onorifici în relațiile lor bilaterale, aplicând în privința acestora dispozițiile cap. III al Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare din anul 1963 și, atunci când contextul o permite, dispozițiile prezentei convenții.

2. Funcționarii consulari onorifici pot avea cetățenia statului trimitător, a statului de reședință sau a unui stat terț.

ARTICOLUL 13

Notificarea către statul de reședință a sosirilor și plecărilor

Statul trimitător notifică, în scris, ministerului afacerilor externe al statului de reședință:

a) sosirea unui membru al oficiului consular, plecarea sa definitivă sau încetarea exercitării funcțiilor sale, precum și orice alte schimbări referitoare la statutul său, care s-au produs în timpul serviciului său la oficiul consular;

b) sosirea și plecarea definitivă a unui membru de familie al membrului oficiului consular și, dacă este cazul, faptul că o persoană devine sau încetează de a mai fi membru al familiei acestuia;

c) sosirea și plecarea definitivă a unui membru al personalului particular, precum și încetarea activității sale în această calitate;

d) angajarea și concedierea persoanelor rezidente în statul de reședință, care au calitatea de membri ai oficiului consular sau de membri ai personalului particular, îndreptățiți să beneficieze de privilegii și imunități.

ARTICOLUL 14

Documente de identitate

1. Autoritățile statului de reședință vor elibera, în mod gratuit, fiecărui funcționar consular un document care atestă identitatea și calitatea sa, menționând funcția pe care o îndeplinește.

2. Prevederea paragrafului 1 al prezentului articol se aplică, de asemenea, membrilor de familie ai funcționarului consular, precum și angajaților consulari, membrilor personalului de serviciu, membrilor personalului particular și membrilor familiilor acestora, cu condiția ca aceste persoane să nu fie cetățeni ai statului de reședință sau rezidenți în acest stat.

ARTICOLUL 15

Încetarea funcțiilor unui membru al oficiului consular

1. Funcțiile unui membru al oficiului consular încetează îndeosebi prin:

a) notificarea încetării funcțiilor acestuia, făcută statului de reședință de către statul trimitător;

b) retragerea exequaturului;

c) notificarea de către statul de reședință statului trimitător că el a încetat să mai considere persoana în cauză membru al oficiului consular.

2. Statul de reședință poate, în orice moment și fără a fi obligat să își motiveze decizia, să comunice statului trimitător, pe cale diplomatică, că retrage exequaturul eliberat șefului oficiului consular sau că un alt funcționar consular este declarat *persona non grata* ori că un alt membru al oficiului consular a devenit inacceptabil. Într-o asemenea situație statul trimitător va rechema persoana în cauză, dacă aceasta a intrat deja în exercițiul funcțiilor sale. Dacă statul trimitător nu ia măsurile de rechemare într-un termen rezonabil, statul de reședință poate înceta să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

CAPITOLUL III

Funcții consulare

ARTICOLUL 16

Scopul funcțiilor consulare

Funcționarul consular favorizează, prin toate mijloacele, dezvoltarea relațiilor economice, comerciale, culturale, științifice și turistice dintre statul trimitător și statul de reședință, promovează, în orice alt mod, relații prietenești între statul trimitător și statul de reședință, apără și protejează în statul de reședință drepturile și interesele statului trimitător și ale cetățenilor săi.

ARTICOLUL 17

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

1. Funcționarul consular își exercită funcțiile în circumscripția consulară. Totuși, în cazuri excepționale, el poate să își exercite funcțiile și în afara acestei circumscripții, cu consimțământul statului de reședință.

2. În exercitarea funcțiilor sale funcționarul consular se poate adresa:

a) autorităților locale competente din circumscripția consulară;

b) autorităților centrale competente ale statului de reședință, în măsura în care acest lucru este permis de legile, regulamentele și uzanțele acestui stat și de acordurile internaționale.

ARTICOLUL 18

Reprezentarea pe lângă organizații internaționale

După notificarea făcută statului de reședință funcționarul consular poate acționa și în calitate de reprezentant al statului trimițător pe lângă organizațiile internaționale care își au sediul în statul de reședință.

ARTICOLUL 19

Reprezentarea cetățenilor în fața tribunalelor statului de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul, sub rezerva practicilor și a procedurilor în vigoare în statul de reședință, să reprezinte cetățenii statului trimițător sau să ia măsuri în scopul reprezentării corespunzătoare a acestora în fața tribunalelor sau a altor autorități ale statului de reședință, pentru a cere, conform legilor și regulamentelor statului de reședință, adoptarea de măsuri provizorii în vederea apărării drepturilor și intereselor acestor cetățeni atunci când, datorită absenței lor sau din oricare altă cauză, nu își pot apăra, în timp util, drepturile și interesele.

2. Reprezentarea la care se referă paragraful 1 al prezentului articol ia sfârșit în momentul în care persoana reprezentată își desemnează mandatarul ori își asigură ea însăși apărarea drepturilor și intereselor.

ARTICOLUL 20

Înregistrarea cetățenilor statului trimițător, eliberarea pașapoartelor și vizelor

Funcționarul consular are dreptul:

a) să înregistreze cetățenii statului trimițător aflați în statul de reședință;

b) să elibereze cetățenilor statului trimițător pașapoarte sau alte documente de călătorie, să le prelungească valabilitatea, să facă modificări în acestea ori să le anuleze;

c) să acorde vize.

ARTICOLUL 21

Funcții referitoare la starea civilă

1. Șeful oficiului consular are dreptul să încheie căsătorii, cu condiția ca viitorii soți să aibă cetățenia statului trimițător. Oficiul consular informează autoritățile competente ale statului de reședință în legătură cu căsătoriile încheiate, dacă legislația statului de reședință o impune.

2. Funcționarul consular are dreptul să înregistreze căsătoriile, nașterile și decesele cetățenilor statului trimițător și să elibereze documentele corespunzătoare sau să primească comunicări și documente privind nașterile, căsătoriile sau decesele cetățenilor acestui stat. Totuși aceste prevederi nu îi exonerează pe cetățenii statului trimițător de

obligația de a respecta legislația statului de reședință în materie de înregistrare a nașterilor, căsătoriilor și deceselor.

3. Autoritățile competente ale statului de reședință vor transmite oficiului consular, în scopuri oficiale, la cererea sa și gratuit, copiile și extrasele de pe documentele de stare civilă ale cetățenilor statului trimițător.

ARTICOLUL 22

Funcții notariale

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să primească, să întocmească și să autentifice declarațiile cetățenilor statului trimițător;

b) să primească, să întocmească și să autentifice dispozițiile de ultimă voință și alte documente privind actele juridice unilaterale ale cetățenilor statului trimițător, întocmite conform legilor acestui stat;

c) să legalizeze semnăturile și sigiliile de pe documentele cetățenilor statului trimițător, eliberate de autoritățile acestui stat;

d) să legalizeze copii și extrase de pe înscrisuri, la cererea cetățenilor statului trimițător;

e) să efectueze și să legalizeze traduceri de pe înscrisuri prezentate de cetățenii statului trimițător;

f) să întocmească și să autentifice contracte încheiate între cetățenii statului trimițător, dacă acestea nu se referă la stabilirea, transferul sau extinderea drepturilor reale asupra bunurilor imobile situate în statul de reședință;

g) să legalizeze sau să elibereze, conform prevederilor legale ale statului trimițător, certificate de origine a mărfurilor sau alte documente similare.

2. Documentele enumerate la paragraful 1 al prezentului articol, întocmite, autentificate sau legalizate de funcționarul consular, sunt considerate documente oficiale valabile care au aceeași forță probantă și produc aceleași efecte juridice ca și documentele întocmite, autentificate sau legalizate de autoritățile statului de reședință.

ARTICOLUL 23

Primirea în depozit

1. Funcționarul consular are dreptul să primească în depozit documentele, sumele de bani și obiectele de valoare, încredințate de cetățenii statului trimițător, admise de legislația statului de reședință.

2. Funcționarul consular are, de asemenea, dreptul să primească, pentru a le transmite proprietarilor lor, obiectele pierdute de cetățenii statului trimițător în timpul șederii lor în statul de reședință.

ARTICOLUL 24

Tutela și curatela

1. Autoritățile statului de reședință informează oficiul consular ori de câte ori este necesar să se instituie tutela sau curatela pentru a proteja un cetățean al statului trimițător, minor sau care are capacitate limitată de a contracta ori pentru a se asigura protecția bunurilor acestuia aflate în statul de reședință și pe care cetățeanul statului trimițător nu poate să le administreze singur, indiferent de motive.

2. Funcționarul consular poate informa autoritățile competente ale statului de reședință dacă are cunoștință despre situațiile menționate la paragraful 1 și are dreptul să propună persoana care să acționeze în calitate de tutore sau curator.

ARTICOLUL 25

Comunicarea cu cetățenii statului trimițător

Funcționarul consular are dreptul să comunice cu cetățeanul statului trimițător, să îi acorde asistență, să îl îndrume și, în caz de nevoie, să îi asigure asistență juridică. Statul de reședință nu va limita în nici un fel posibilitățile de comunicare ale cetățenilor statului trimițător cu oficiul consular și nici accesul lor la acest oficiu.

ARTICOLUL 26

Comunicarea cu cetățenii privați de libertate

1. Funcționarul consular va fi informat, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 3 zile, de către autoritățile competente ale statului de reședință, în legătură cu reținerea, arestarea sau cu orice altă măsură privativă de libertate, care privește un cetățean al statului trimițător aflat în circumscripția sa.

2. Funcționarul consular are dreptul să viziteze și să comunice cu cetățeanul statului trimițător arestat sau care este supus oricărei alte forme de limitare a libertății personale ori care execută o pedeapsă privativă de libertate și, după caz, să întreprindă măsurile corespunzătoare pentru a-i asigura asistența legală și reprezentarea. Dreptul la vizită și de comunicare se acordă periodic și va putea fi exercitat cât mai curând posibil, fără a putea fi amânat după împlinirea termenului de 4 zile de la data luării măsurii de privare sau de limitare, sub orice formă, a libertății personale.

3. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa cetățenii în cauză despre posibilitatea lor de a comunica cu funcționarul consular.

4. Vizitele menționate la paragraful 2 al prezentului articol vor avea loc în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință. Se înțelege că aceste legi și regulamente nu trebuie să împiedice exercitarea funcțiilor consulare.

ARTICOLUL 27

Accidentele de circulație

Autoritățile competente ale statului de reședință îl vor informa imediat pe funcționarul consular în legătură cu toate accidentele grave de circulație ale cetățenilor statului trimițător. La cererea oficiului consular acestea îi vor pune la dispoziție documentele întocmite de organele competente în legătură cu evenimentele rutiere în care a fost implicat un cetățean al statului trimițător.

ARTICOLUL 28

Decesul unui cetățean

Autoritățile competente ale statului de reședință îl vor informa fără întârziere pe funcționarul consular în legătură

cu decesul unui cetățean al statului trimițător. La cererea oficiului consular acestea îi vor pune la dispoziție gratuit certificatul de deces ori o copie de pe alt document care confirmă decesul.

ARTICOLUL 29

Sucesiunile

1. Autoritățile competente ale statului de reședință îl vor informa fără întârziere pe funcționarul consular despre deschiderea în acest stat a unei succesiuni, ca urmare a decesului unui cetățean al statului trimițător, precum și în legătură cu deschiderea unei succesiuni, indiferent de cetățenia persoanei decedate, de care poate fi interesat un cetățean al statului trimițător în calitate de moștenitor, titular de drepturi sau legatar.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință vor lua măsurile necesare, prevăzute de legile și regulamentele acestui stat, pentru a conserva succesiunea și pentru a transmite funcționarului consular copia de pe testament, dacă acesta a fost întocmit, precum și toate informațiile de care acestea dispun în legătură cu titularii de drepturi, cu domiciliul lor permanent sau temporar, cu valoarea și componența masei succesoriale, inclusiv cu sumele provenite din asigurările sociale, din alte venituri sau din polițele de asigurare. Ele vor informa, de asemenea, despre data la care urmează să se deschidă procedura succesorală sau despre stadiul acestei proceduri.

3. Funcționarul consular este autorizat să îl reprezinte direct sau indirect prin intermediul reprezentantului său, în fața tribunalelor sau a altor autorități competente ale statului de reședință, pe cetățeanul statului trimițător, care are dreptul sau care are pretenții la o succesiune deschisă în statul de reședință, în cazul în care acest moștenitor este absent sau nu și-a desemnat un mandatar.

4. Funcționarul consular are dreptul să solicite autorităților competente ale statului de reședință:

a) să ia măsuri de conservare a succesiunii, să pună sau să ridice sigilii, inclusiv să desemneze un administrator al succesiunii, precum și să participe la aceste operațiuni;

b) să procedeze la vânzarea bunurilor care fac parte din succesiune și să comunice data fixată pentru această vânzare, astfel încât el să poată fi prezent.

5. În momentul încheierii procedurii succesoriale sau a celorlalte formalități oficiale, autoritățile competente ale statului de reședință îl vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular și, după plata datoriilor, a taxelor și impozitelor, vor permite, în termen de 3 luni, ca succesiunea sau bunurile personale ale persoanelor pe care le reprezintă să fie transmise beneficiarilor.

6. În cazul în care valoarea succesiunii nu este importantă, funcționarul consular va putea cere ca bunurile succesoriale să îi fie remise. El va avea, în această situație, dreptul de a le transmite persoanelor interesate.

7. Funcționarul consular are dreptul să primească, pentru a le transmite celor interesați, bunurile personale și valorile aparținând cetățenilor statului trimițător, care nu domiciliază în statul de reședință, precum și sumele care le revin acestora cu titlu de indemnizație, de pensie, de asigurări sociale, drepturi salariale sau provenite din polițele de asigurare.

8. Dacă un cetățean al statului trimițător, care nu are domiciliul în statul de reședință, a decedat în timpul unei șederi temporare în acest stat, bunurile sale trebuie protejate de autoritățile competente ale statului de reședință și transmise, fără o procedură specială, funcționarului consular al statului trimițător. Funcționarul consular trebuie să acopere datoriile contractate de defunct în timpul șederii acestuia în statul de reședință până la un nivel care să nu depășească valoarea acestor bunuri.

9. Transferul bunurilor și al activelor în statul trimițător, în conformitate cu prevederile acestui articol, se va putea face cu respectarea legislației statului de reședință.

ARTICOLUL 30

Atribuții privind navele

1. Funcționarul consular are dreptul să acorde orice fel de asistență prevăzută în prezenta convenție navelor statului trimițător și echipajelor acestor nave, pe perioada în care se află în apele teritoriale sau interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, de îndată ce aceste nave au fost admise la liberă practică. El poate beneficia de dreptul de control și de inspecție asupra navelor acestui stat și echipajelor lor. În acest scop el poate vizita navele statului trimițător și îi poate primi pe comandanții și echipajele acestor nave.

2. În îndeplinirea tuturor actelor privind nava statului trimițător, comandantul sau echipajul său, funcționarul consular poate solicita asistență autorităților competente ale statului de reședință.

ARTICOLUL 31

Drepturile funcționarului consular privind nava și echipajul

În ceea ce privește navele statului trimițător, funcționarul consular are dreptul:

a) fără a prejudicia drepturile autorităților statului de reședință, să îl chestioneze pe comandantul navei sau pe oricare alt membru al echipajului, să verifice, să primească, să întocmească sau să semneze orice fel de certificat sau alte documente privind nava, să primească declarații privind nava, încărcătura sau voiajul, precum și să elibereze documentele necesare pentru a facilita intrarea, șederea și ieșirea navei;

b) să intervină în vederea soluționării sau facilitării soluționării, conform legislației statului trimițător, a oricăror diferende între comandant și ceilalți membri ai echipajului, inclusiv diferendele privind contractele de angajare și condițiile de muncă;

c) să participe la instalarea sau la concedierea comandantului sau la înrolarea altor membri ai echipajului;

d) să ia măsurile necesare în vederea asigurării spitalizării și repatrierii comandantului sau a oricărui alt membru al echipajului;

e) să acorde sprijin și asistență comandantului navei sau oricărui alt membru al echipajului în raporturile lor cu tribunalele și cu alte autorități ale statului de reședință;

f) să ia toate măsurile utile pentru asigurarea disciplinei și ordinii la bordul navei.

ARTICOLUL 32

Intervenția autorităților statului de reședință la bordul navelor

1. În cazul în care un tribunal sau oricare altă autoritate a statului de reședință are intenția să îi aresteze sau să îi rețină la bordul navei statului trimițător pe comandant, pe un alt membru al echipajului, pe un pasager al acestei nave sau o altă persoană care nu este cetățean al statului de reședință, să aplice sechestrul pe un bun aflat la bord ori să angajeze o anchetă oficială la bordul navei, acestea trebuie să îl informeze, în prealabil, pe funcționarul consular, astfel încât el să poată asista la executarea unor astfel de măsuri. Dacă, datorită urgenței măsurii, nu a fost posibil să fie informat funcționarul consular sau dacă acesta nu a fost prezent la executarea măsurilor, autoritățile statului de reședință îl vor informa, fără întârziere și complet, pe funcționarul consular în legătură cu măsurile pe care le-au luat. Autoritățile competente ale statului de reședință vor facilita vizita funcționarului consular la persoana arestată sau reținută și comunicarea lui cu aceasta și vor asigura luarea măsurilor corespunzătoare, menite să protejeze interesele persoanei sau ale navei.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică în cazul unui control uzual efectuat de autoritățile statului de reședință în materie de pașapoarte, vamă, sănătate publică, poluarea mării și apărarea vieții umane pe mare sau în cazul oricărui alt demers întreprins la cererea sau cu consimțământul comandantului navei.

ARTICOLUL 33

Avaria sau naufragiul navei

1. Dacă o navă a statului trimițător naufragiază, este deteriorată, eșuează, este aruncată pe țarm sau suferă orice altă avarie în apele teritoriale ori interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, autoritățile competente ale acestui stat îl vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular în legătură cu aceasta.

2. În cazurile enumerate la paragraful 1 al prezentului articol, autoritățile competente ale statului de reședință vor lua, conform legilor statului de reședință, măsurile necesare pentru a organiza salvarea și protecția navei, a pasagerilor, echipajului, echipamentului navei, încărcăturii, proviziilor și a altor obiecte aflate la bord și, de asemenea, pentru a se evita orice prejudiciu privind bunurile, precum și pentru a se împiedica dezordini la bord sau pentru a le elimina. Aceste măsuri vor fi luate, de asemenea, și față de obiectele care fac parte din navă sau din încărcătura sa și care au fost aruncate peste bord, informându-l pe funcționarul consular despre măsurile luate. Aceste autorități îl vor ajuta pe funcționarul consular pentru ca el să poată lua toate măsurile de înlăturare a urmărilor avariei, eșuării sau naufragiului.

3. Atunci când o navă naufragiată a statului trimițător, echipamentul său, încărcătura sa, proviziile sau orice alte obiecte care erau la bord au fost găsite pe țărmul statului de reședință sau în apropierea lui ori sunt aduse în portul acestui stat și când nici comandantul navei, nici mandatarul său, nici agentul maritim, nici reprezentantul asigurărilor nu este prezent sau nu poate lua măsurile necesare de conservare sau de administrare, funcționarul consular este autorizat să ia măsurile pe care proprietarul însuși le-ar fi luat în același scop, dacă ar fi fost prezent.

4. Funcționarul consular poate, de asemenea, să ia măsurile prevăzute la paragraful 3 al prezentului articol și atunci când un obiect aparținând unui cetățean al statului trimițător și provenind de la bordul sau din încărcătura unei nave, indiferent de naționalitatea ei, a fost adus într-un port sau a fost găsit pe țărm ori în apropierea țărmului de pe o navă avariată, eșuată sau naufragiată. Autoritățile competente ale statului de reședință trebuie să îl informeze, fără întârziere, pe funcționarul consular despre existența unui asemenea obiect.

5. Funcționarul consular are dreptul să participe la ancheta deschisă pentru a determina cauzele avariei, eșuării sau naufragiului, conformându-se legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 34

Decesul sau dispariția unui membru al echipajului

1. Dacă comandantul sau oricare alt membru al echipajului unei nave a statului trimițător a decedat sau este dat dispărut în statul de reședință, la bordul navei sau pe uscat, comandantul sau înlocuitorul său, precum și funcționarul consular al statului trimițător sunt singurii competenți să facă inventarul obiectelor, valorilor sau al altor bunuri lăsate de defunct sau de dispărut și să efectueze demersurile necesare pentru conservarea și transmiterea lor în vederea lichidării succesiunii. Dacă defunctul sau dispărutul este cetățean al statului de reședință, comandantul sau înlocuitorul său întocmește inventarul în momentul constatării decesului sau a dispariției și remite o copie de pe acest inventar autorităților statului de reședință competente să efectueze demersurile necesare pentru conservarea bunurilor și, în caz de necesitate, pentru lichidarea succesiunii. Aceste autorități vor informa oficiul consular al statului trimițător în legătură cu demersurile lor.

2. În cazul în care un funcționar consular exercită drepturile în materie succesorală prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, el trebuie să se conformeze legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 35

Navigația aeriană

Prevederile prezentei convenții se aplică în mod corespunzător și aeronavelor statului trimițător, cu condiția ca aplicarea lor să nu contravină prevederilor convențiilor bilaterale sau multilaterale în domeniu la care sunt parte statele contractante.

ARTICOLUL 36

Taxe consulare

1. Oficiul consular poate percepe pe teritoriul statului de reședință taxe pentru serviciile consulare prestate, conform legilor și regulamentelor statului trimițător.

2. Sumele percepute pentru serviciile consulare prestate, menționate în paragraful 1 al prezentului articol, sunt exceptate de la orice fel de impozite și taxe în statul de reședință.

ARTICOLUL 37

Transmiterea actelor

Funcționarul consular are dreptul să transmită acte judiciare sau extrajudiciare și să ia interogatorii, în conformitate cu acordurile în vigoare între părțile contractante, iar în lipsa unor asemenea acorduri, într-un mod compatibil cu legile și cu regulamentele statului de reședință. Acest drept nu poate fi exercitat decât față de cetățenii statului trimițător și fără a aplica mijloace de constrângere.

ARTICOLUL 38

Alte funcții consulare

Funcționarul consular poate îndeplini orice alte funcții consulare pe care i le încredințează statul trimițător, dacă acestea nu sunt contrare legilor și regulamentelor statului de reședință sau dacă statul de reședință nu se opune îndeplinirii lor.

CAPITOLUL IV

Facilități, privilegiile și imunități

ARTICOLUL 39

Facilități acordate oficiului consular

Statul de reședință acordă oficiului consular orice înlesniri pentru exercitarea funcțiilor sale consulare și ia măsurile necesare pentru ca membrii oficiului consular să își poată îndeplini însărcinările oficiale și să beneficieze de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta convenție.

ARTICOLUL 40

Folosirea drapelului și a stemei naționale

Statul trimițător are dreptul să folosească în statul de reședință drapelul său național și scutul cu stema de stat, conform prevederilor prezentului articol:

a) drapelul național al statului trimițător poate fi arborat pe clădirea destinată ca sediu al oficiului consular, pe reședința șefului oficiului consular și pe mijloacele sale de transport atunci când acestea sunt folosite în interes oficial;

b) stema statului trimițător și denumirea oficiului consular, scrisă în limba acestui stat și în cea a statului de reședință, pot fi puse pe clădirea oficiului consular și pe reședința șefului oficiului consular;

c) în exercitarea dreptului acordat prin prezentul articol se va ține seama de legile, regulamentele și uzanțele statului de reședință.

ARTICOLUL 41

Localuri și locuințe

Statul de reședință sprijină statul trimițător, în cadrul legilor și reglementărilor sale, să procure localurile necesare oficiului consular și, în caz de necesitate, locuințe convenabile pentru membrii oficiului consular.

ARTICOLUL 42

Achiziționarea de terenuri și clădiri

1. Statul trimițător are dreptul, în cadrul legilor și reglementărilor statului de reședință:

a) să achiziționeze clădiri sau părți din clădiri, destinate birourilor oficiului consular, reședinței șefului oficiului consular sau locuințelor celorlalți membri ai oficiului consular;

b) să construiască sau să amenajeze în aceleași scopuri clădirile achiziționate.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu absolvă statul trimițător de obligația de a respecta reglementările și restricțiile în materie de construcții, urbanism, protecție a ansamblurilor arhitectonice și a monumentelor, aplicabile pe teritoriul unde se află amplasate clădirile sau părțile din clădiri destinate localurilor consulare.

ARTICOLUL 43

Inviolabilitatea localurilor consulare și a reședinței șefului oficiului consular

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular sunt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în aceste localuri decât cu consimțământul șefului oficiului consular, al șefului misiunii diplomatice a statului trimițător sau al persoanei desemnate de unul dintre aceștia.

2. Statul de reședință are obligația specială de a lua toate măsurile necesare pentru a împiedica violarea sau deteriorarea localurilor consulare, a reședinței șefului oficiului consular și pentru a preveni tulburarea liniștii oficiului consular sau afectarea demnității sale.

ARTICOLUL 44

Scutirea de rechiziție

Localurile consulare, reședința șefului oficiului consular, mobilierul și bunurile oficiului consular, precum și mijloacele de transport nu pot face obiectul nici unei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau de utilitate publică. În cazul în care o expropriere ar fi necesară în aceste scopuri, vor fi luate toate măsurile corespunzătoare pentru a se evita împiedicarea exercitării funcțiilor consulare, iar statului trimițător îi va fi vărsată cu promptitudine o indemnizație adecvată și efectivă.

ARTICOLUL 45

Scutirea fiscală a localurilor consulare și a mijloacelor de transport

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular, al căror proprietar sau locatar este statul trimițător sau orice persoană acționând în numele acestui stat, sunt scutite de impozite și taxe de orice fel, naționale, regionale sau comunale, cu excepția taxelor percepute ca remunerație pentru servicii special prestate.

2. Scutirea fiscală prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol nu se aplică acelor impozite și taxe care, conform legilor și regulamentelor statului de reședință, cad în sarcina persoanei care a contractat cu statul trimițător sau cu persoana care acționează în numele acestui stat.

3. Dispozițiile prezentului articol se aplică și mijloacelor de transport folosite pentru nevoile oficiului consular.

ARTICOLUL 46

Inviolabilitatea arhivelor și documentelor consulare

Arhivele și documentele consulare sunt inviolabile în orice moment și în orice loc s-ar găsi.

ARTICOLUL 47

Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință permite și protejează libera comunicare a oficiului consular pentru orice scopuri oficiale. Comunicând cu guvernul, cu misiunile diplomatice și cu celelalte oficii consulare ale statului trimițător, oriunde s-ar găsi ele, oficiul consular poate folosi toate mijloacele de comunicare potrivite, inclusiv curierii diplomatici sau consulari, valiza diplomatică sau consulară și mesaje în clar sau cifrate. Totuși oficiul consular nu poate instala și utiliza un post de radioemisie decât cu consimțământul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă. Prin expresia *corespondență oficială* se înțelege întreaga corespondență referitoare la oficiul consular și la funcțiile sale.

3. Valiza consulară nu poate fi nici deschisă și nici reținută. Totuși, dacă autoritățile competente ale statului de reședință au motive serioase să creadă că valiza conține alte obiecte decât corespondența, documentele și obiectele vizate la paragraful 4 al prezentului articol, ele pot cere ca valiza să fie deschisă în prezența lor de către un reprezentant autorizat al statului trimițător. Dacă autoritățile statului trimițător refuză să satisfacă cererea, valiza este înapoiată la locul de origine.

4. Coletele care constituie valiza consulară trebuie să poarte semne exterioare vizibile ale caracterului lor și nu pot conține decât corespondența oficială și documente sau obiecte destinate exclusiv folosinței oficiale.

5. Curierul consular trebuie să posede un document oficial care să ateste calitatea sa și să precizeze numărul de colete care constituie valiza consulară. În afară de cazul în care statul de reședință consimte la aceasta, el nu trebuie să fie nici cetățean al statului de reședință, nici, cu excepția situației în care el este cetățean al statului trimițător, o persoană cu reședința permanentă în statul de reședință. În exercitarea funcțiilor sale acest curier este protejat de către statul de reședință. El se bucură de inviolabilitatea persoanei și nu poate fi supus nici unei forme de arest, de detenție sau unei alte forme de limitare a libertății personale.

6. Valiza consulară poate fi încredințată comandantului unei nave sau al unei aeronave care urmează să sosească într-un punct de intrare autorizat. Comandantul trebuie să poarte un document oficial care să indice numărul de colete ce constituie valiza, fără ca el să fie considerat curier consular. Printr-un aranjament cu autoritățile locale competente, oficiul consular poate trimite pe unul dintre membrii săi să ia valiza, în mod direct și liber, de la comandantul navei sau al aeronavei și să o predea în același mod.

ARTICOLUL 48

Protecția funcționarilor consulari

Statul de reședință îi va trata pe funcționarii consulari cu respectul cuvenit și va lua toate măsurile necesare pentru a împiedica orice atingere adusă persoanei, libertății și demnității lor.

ARTICOLUL 49

Imunitatea de jurisdicție și inviolabilitatea personală a șefului oficiului consular

1. Șeful oficiului consular nu este supus jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință. Aceste dispoziții nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract pe care șeful oficiului consular nu l-a făcut în mod expres sau implicit în numele statului trimițător;

b) intentată de un terț pentru pagube rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, de o navă sau o aeronavă.

2. Persoana șefului oficiului consular este inviolabilă. Nici o măsură de executare nu poate fi luată împotriva acestuia, în afară de cazurile prevăzute la lit. a) și b) ale paragrafului 1 din prezentul articol și numai dacă executarea poate avea loc fără a aduce atingere inviolabilității persoanei sau locuinței sale.

ARTICOLUL 50

Imunitatea de jurisdicție și inviolabilitatea personală a membrilor oficiului consular

1. Funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu sunt supuși jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință pentru actele îndeplinite în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

2. Totuși dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract, făcut de un funcționar consular, angajat consular sau de un membru al personalului de serviciu, pe care nu l-a încheiat în mod expres sau implicit în numele statului trimițător;

b) intentată de un terț pentru pagube rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, o navă sau o aeronavă.

3. Funcționarul consular nu poate fi supus nici pentru activitățile desfășurate în afara atribuțiilor legate de calitatea pe care o are:

a) unor măsuri de reținere sau de detenție preventivă decât în cazul comiterii pe teritoriul statului de reședință a unei infracțiuni pentru care se prevede o pedeapsă privativă de libertate de minimum 5 ani și numai ca urmare a unei hotărâri a autorităților judiciare competente ale statului de reședință;

b) unor alte măsuri privative de libertate decât în cazul executării unei hotărâri judecătorești definitive.

4. Atunci când o procedură penală este angajată împotriva unui funcționar consular, acesta este obligat să se prezinte în fața autorităților competente ale statului de reședință. Într-un astfel de caz procedura trebuie să fie deschisă în termenul cel mai scurt posibil. Aceasta trebuie condusă cu considerația convenită funcționarului consular, avându-se în vedere poziția sa oficială și, cu excepția cazului prevăzut la paragraful 3 al prezentului articol, astfel încât să stânjenească cât mai puțin posibil exercitarea funcțiilor consulare.

5. În cazul luării unor măsuri privative de libertate sau de urmărire penală împotriva unui funcționar consular sau unui membru al familiei acestuia, unui angajat consular sau unui membru al personalului de serviciu, autoritățile competente ale statului de reședință îl vor informa despre aceasta, fără întârziere, pe șeful oficiului consular al statului trimițător.

6. Prevederile prezentului articol cu privire la funcționarii consulari nu se aplică șefului oficiului consular.

ARTICOLUL 51

Obligația de a depune ca martor

1. Membrii oficiului consular pot fi chemați să depună ca martori în fața autorităților judiciare sau a altor autorități competente ale statului de reședință. Totuși nici o măsură coercitivă sau nici o altă sancțiune nu va putea fi luată față de funcționarii consulari. Angajatul consular și membrul personalului de serviciu nu trebuie să refuze să depună ca martor, dacă nu se află în situația menționată în paragraful 3 al prezentului articol.

2. Autoritatea care solicită mărturia trebuie să evite să îl împiedice pe funcționarul consular să își îndeplinească funcțiile. Ea poate să obțină mărturia la reședința lui, la oficiul consular sau să accepte o declarație scrisă din partea acestuia, ori de câte ori acest lucru este posibil.

3. Membrii oficiului consular nu sunt obligați să depună mărturie despre faptele care au legătură cu exercitarea funcțiilor lor și să prezinte corespondență și documente oficiale referitoare la acestea. Ei au, de asemenea, dreptul de a refuza să depună mărturie în calitate de experți asupra legislației statului trimițător.

ARTICOLUL 52

Renunțarea la privilegiu și imunități

1. Statul trimițător poate renunța la privilegiile și imunitățile prevăzute la art. 49—51. Renunțarea trebuie să fie expresă și să fie comunicată în scris autorităților statului de reședință.

2. Dacă un membru al oficiului consular angajează o procedură într-o materie în care ar beneficia de imunitate de jurisdicție, el nu poate invoca imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională legată direct de cererea principală.

3. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru o acțiune civilă sau administrativă nu este considerată renunțare la imunitate în ceea ce privește măsurile de executare a unei hotărâri pentru care este necesară o renunțare expresă.

ARTICOLUL 53

Scutirea de prestații personale și reale

Statul de reședință îi scutește pe membrii oficiului consular de orice prestații personale și de orice servicii de interes public, indiferent de caracterul lor, precum și de sarcinile militare, cum ar fi rechizițiile, contribuțiile și încartiruirile militare.

ARTICOLUL 54

Scutirea de obligația de înmatriculare a străinilor

Funcționarii consulari și angajații consulari, precum și membrii familiilor lor care locuiesc împreună cu ei sunt scutiți de toate obligațiile prevăzute de legile și regulamentele statului de reședință în materie de înmatriculare a străinilor, de permise de ședere și de alte formalități privind străinii.

ARTICOLUL 55

Scutirea fiscală

1. Funcționarul consular, angajatul consular, precum și membrii familiilor acestora sunt scutiți de orice impozite și taxe, personale și reale, naționale, regionale și comunale, cu excepția:

a) impozitelor indirecte, încorporate în mod normal în prețul mărfurilor sau al serviciilor;

b) impozitelor și taxelor pe bunuri imobile particulare, situate pe teritoriul statului de reședință, sub rezerva dispozițiilor art. 45;

c) drepturilor de succesiune și de mutație, percepute de către statul de reședință, sub rezerva prevederilor art. 57;

d) impozitelor și taxelor pe orice fel de venituri particulare care își au sursa în statul de reședință;

e) drepturilor percepute ca remunerare a serviciilor particulare prestate;

f) taxelor de înregistrare, de grefă, de ipotecă și de timbru, sub rezerva dispozițiilor art. 45.

2. Membrii personalului de serviciu sunt scutiți de impozite și taxe pe salariile pe care le primesc pentru serviciile lor.

3. Membrii oficiului consular care angajează persoane ale căror retribuții sau salarii nu sunt scutite de impozitul pe venit în statul de reședință trebuie să respecte obligațiile pe care legile și reglementările acestui stat le impun în materie de percepere a impozitului pe venit.

ARTICOLUL 56

Scutirea de taxe vamale și de control vamal

1. În conformitate cu legile și cu regulamentele sale, statul de reședință autorizează intrarea și ieșirea și acordă scutirea de orice taxe vamale și de alte redevențe conexe, cu excepția cheltuielilor de depozitare, de transport și a cheltuielilor privind serviciile similare, pentru:

a) obiectele destinate activității oficiului consular;

b) obiectele de uz personal ale funcționarului consular și ale membrilor familiei sale care locuiesc împreună cu el, inclusiv efectele destinate instalării sale. Articolele de consum nu trebuie să depășească cantitățile necesare pentru folosirea lor directă de către cei interesați.

2. Angajatul consular beneficiază de privilegiile și scutițiile prevăzute la paragraful 1 lit. b) din prezentul articol în ceea ce privește obiectele importate cu ocazia primei sale instalări.

3. Funcționarul consular și membrii familiei sale sunt scutiți de controlul bagajului personal, dacă nu există motive serioase să se presupună că acesta conține obiecte care nu beneficiază de scutițiile menționate la paragraful 1

lit. b) din prezentul articol sau obiecte al căror import ori export este interzis de legile statului de reședință sau de regulamentele sale de carantină. Într-un asemenea caz controlul nu se poate face decât în prezența funcționarului consular sau a unui membru al familiei sale.

ARTICOLUL 57

Sucesiunea unui membru al oficiului consular sau a unui membru al familiei sale

În caz de deces al unui membru al oficiului consular sau al unui membru al familiei sale care locuia împreună cu el, statul de reședință este obligat:

a) să permită exportul bunurilor mobile ale defunctului, cu excepția celor care au fost dobândite în statul de reședință și care fac obiectul unei prohibiții la export în momentul decesului;

b) să nu perceapă taxe naționale, regionale sau comunale de succesiune sau de mutație asupra bunurilor mobile a căror situație în statul de reședință se datora exclusiv prezenței în acest stat a defunctului în calitate de membru al oficiului consular sau de membru al familiei unui membru al oficiului consular.

ARTICOLUL 58

Libertatea de deplasare

Sub rezerva legilor și a regulamentelor referitoare la zonele în care accesul este interzis sau reglementat din motive de securitate națională, statul de reședință asigură tuturor membrilor oficiului consular libertatea de deplasare și de circulație pe teritoriul său.

ARTICOLUL 59

Asigurarea mijloacelor de transport

Mijloacele de transport, proprietate a statului trimițător, destinate uzului oficiului consular sau care sunt proprietate a membrilor oficiului consular, trebuie să facă obiectul unei asigurări obligatorii.

ARTICOLUL 60

Privilegiile și imunitățile ale membrilor de familie

Membrii de familie ai membrilor oficiului consular beneficiază, în mod corespunzător, de privilegiile recunoscute acestora din urmă, cu condiția să nu fie cetățeni ai statului de reședință, să nu domicilieze și să nu exercite vreo activitate cu caracter lucrativ în acest stat.

ARTICOLUL 61

Persoanele care nu se bucură de privilegii și imunități

1. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu, care sunt cetățeni ai statului de reședință sau au domiciliul în acest stat, nu beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta convenție, cu excepția prevederilor art. 51 paragraful 3.

2. Totuși statul de reședință trebuie să își exercite jurisdicția asupra persoanelor menționate la paragraful 1 al prezentului articol în așa fel încât să nu împiedice fără motiv exercitarea funcțiilor oficiului consular.

CAPITOLUL V
Dispoziții generale și finale

ARTICOLUL 62

Respectarea legilor și regulamentelor statului de reședință

1. Toate persoanele care se bucură de privilegii și imunități, în virtutea prezentei convenții, sunt obligate să respecte legile și regulamentele statului de reședință, fără ca privilegiile și imunitățile lor să fie prejudiciate.

2. Localurile consulare nu vor fi utilizate în mod incompatibil cu exercitarea funcțiilor consulare.

ARTICOLUL 63

Exercitarea funcțiilor consulare de către misiunea diplomatică

1. Dispozițiile prezentei convenții se aplică și în cazul în care funcțiile consulare sunt exercitate de misiunea diplomatică.

2. Numele și prenumele membrilor misiunii diplomatice afectați serviciului consular al acesteia vor fi notificate ministerului afacerilor externe al statului de reședință.

Pentru România,
Mihai-Răzvan Ungureanu

3. Membrii misiunii diplomatice menționați la paragraful 2 al prezentului articol continuă să beneficieze de privilegiile și de imunitățile pe care le conferă statutul diplomatic.

ARTICOLUL 64

Ratificarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări, pe cale diplomatică, privind îndeplinirea procedurii legale pentru intrarea ei în vigoare.

2. Prezenta convenție se încheie pe o perioadă nedeterminată. Ea poate fi denunțată, prin notificare scrisă, de orice parte contractantă. În acest caz, ea își va înceta valabilitatea după 6 luni de la data denunțării.

Drept care împuterniciții părților contractante au semnat prezenta convenție și au aplicat sigiliile.

Semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, georgiană și engleză, toate textele având aceeași valoare; în caz de divergență de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Georgia,
Irakli Menagarishvili

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru ratificarea Convenției consulare dintre România
și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Georgia, semnată la Tbilisi la 1 iulie 1998, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 14 aprilie 1999.
Nr. 113.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind trecerea în rezervă a unui general
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerea ministrului de stat, ministrul apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data de 30 aprilie 1999 generalul de brigadă Lucescu Ioana Constantin se trece în rezervă prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și a art. 6 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

București, 26 martie 1999.
Nr. 95.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului,
din administrarea Consiliului Local al Municipiului Constanța în administrarea
Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea „Ovidius“ din Constanța**

În temeiul art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului, proprietate publică a statului, situat în municipiul Constanța, str. Ilarie Voronca nr. 7, județul Constanța, împreună cu terenul aferent, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Constanța în adminis-

trarea Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea „Ovidius“ din Constanța, exclusiv pentru învățământ.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Vlad Roșca

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 15 aprilie 1999.
Nr. 307.

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Consiliului Local
al Municipiului Constanța în administrarea Ministerului Educației Naționale

Adresa imobilului	Denumirea imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Constanța, str. Ilarie Voronca nr. 7, județul Constanța	Clădire D+P+3E	Consiliul Local al Municipiului Constanța – Regia Autonomă de Exploatare a Domeniului Public și Privat	Ministerul Educației Naționale – Universitatea „Ovidius” din Constanța	<ul style="list-style-type: none"> • Suprafața construită = 252 m² • Suprafața desfășurată = 822,16 m² • Regimul de înălțime = D+P+3E

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN privind prohibiția pescuitului

Ministrul agriculturii și alimentației,
 având în vedere prevederile art. 15, ale art. 17 lit. A a), b), e), f) și g), lit. B a), b), c) și d) și lit. C a), b), c) și e), ale art. 18 și 19 din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul,
 ținând seama de Nota Direcției pescuit, piscicultură și inspecții nr. 67.106 din 18 martie 1999,
 în temeiul art. 2 pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației,
 emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie măsuri de prohibiție pentru pescuitul industrial și recreativ-sportiv al tuturor speciilor de pești, crustacee, moluște și alte viețuitoare acvatice, după cum urmează:

1. în apele colinare și de șes, în Dunăre, în Delta Dunării și în Golful Musura, pe o durată de 60 de zile, în perioada 12 aprilie—10 iunie inclusiv;

2. în Complexul Razim – Sinoe și în lacurile litorale, în perioada 1 aprilie—29 iunie inclusiv;

3. în fața gurilor Dunării – meleaua Sfântu Gheorghe, până la Ciotic, pe o durată de 122 de zile, în perioada 1 aprilie—31 iulie inclusiv.

Art. 2. — Se instituie zone de cruțare a peștelui, prin interzicerea pescuitului, pe tot timpul anului, în sectoarele:

1. pe cursurile vechi ale Brațului Sfântu Gheorghe, din zonele rectificate, respectiv între km 16,5–20, 30–43 și 50–58;

2. pe Dunărea Veche, între intrările în Canalul Căzănele și Canalul Magearu;

3. în Ghiolul Erenciuc;

4. în Lacul Zmeica;

5. în Lacul Gâsca din Complexul Somova—Parcheș.

Art. 3. — Se instituie zone de cruțare a peștelui, prin interzicerea pescuitului, în zonele și în perioadele următoare:

1. pe Dunărea Veche, între mila 8+600 (confluența cu Canalul Sulina) și Canalul Magearu și între confluențele canalelor Căzănele și Olguța cu Dunărea Veche, în perioada 1 martie – 30 noiembrie;

2. pe cursul vechi al Brațului Sfântu Gheorghe, din zona rectificată, între km 65–83, în perioada 15 iunie 1999–15 martie 2000;

3. pe Dunăre, în fața gârelor, canalelor și prăvalurilor de alimentare a bălților, pe o distanță de câte 500 m de ambele părți ale gurilor de vărsare, precum și în interiorul acestora, în perioada 15 martie – 15 iunie;

4. la gura de vărsare în Dunăre a râurilor, pe o distanță de 1 km de ambele părți ale gurilor și pe cursul acestor râuri, pe o distanță de 10 km de la confluență, în perioada 1 martie – 1 iulie.

Art. 4. — Se reglementează pescuitul anumitor specii de pești, după cum urmează:

1. se interzice pescuitul speciilor văduviță, caracudă, morunaș, cegă, șip și viză în perioada 1 aprilie 1999 – 1 aprilie 2000;

2. se interzice pescuitul sturionilor și al scrumbiei de Dunăre, în tot cursul anului, în fața gurilor de vărsare ale Dunării în Marea Neagră, pe o lungime de 5 km spre largul mării și pe un coridor lat de 2 km, socotit câte 1 km de o parte și de alta a axului brațelor Sfântu Gheorghe și

Sulina. În fața Brațului Chilia lățimea coridorului interzis este de 1 km spre sud de axa brațului, iar spre nord, până la limitele apelor naționale române;

3. se interzice pescuitul sturionilor în tot cursul anului cu carmace și cărmăcuțe în șenalul Dunării și pe brațele sale, iar în zona litoralului se interzice pescuitul acestora cu carmace, ohane și setci de sturioni în perioada 15 februarie – 15 mai în anii 1999 și 2000;

4. se interzice pescuitul știucii în perioada 1 februarie – 30 martie 2000;

5. se interzice pescuitul în apele de munte al păstrăvului indigen și fântânel și al coregonului, în perioada 15 septembrie 1999 – 30 aprilie 2000, iar pescuitul păstrăvului curcubeu, lipanului și loștriței, în perioada 1 ianuarie – 31 mai în anii 1999 și 2000.

Art. 5. — În activitatea de pescuit industrial se interzice:

1. utilizarea setcilor, a avelor de orice tip și a ohanelor cu latura ochiului de plasă sub 100 mm, în zona litoralului marin, cu excepția Golfului Musura din perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

2. folosirea setcilor și a avelor de orice tip în Complexul Razim–Sinoe și în lacurile litorale din perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

3. pescuitul electric și cu materiale explozive, precum și prin utilizarea de substanțe toxice sau narcotice de orice fel;

4. folosirea setcilor și a avelor, tractate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu excepția pescuitului în Dunăre, până la Gura Timocului și în brațele sale principale: Chilia, Tulcea, Sulina și Sfântu Gheorghe;

5. folosirea pe Dunăre a uneltelor tip traul, năvod îngemănat, prostovol, lăptaș (cu excepția zonelor de frontieră de pe Dunăre cu Ucraina și cu Republica Moldova), tip năpatcă și trandadaie în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

6. folosirea năvoadelor în rețeaua de canale, gârle, sahare ale bazinelor naturale din perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

7. se interzice pescuitul cu năvodul în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, după cum urmează:

a) în perioada 14 aprilie – 15 septembrie în Delta Dunării;

b) în perioada 1 aprilie – 1 octombrie, în Complexul Razim–Sinoe și în lacurile litorale;

8. se interzice pescuitul cu setci și cu ave confecționate din fire monofilament.

Art. 6. — Este interzis pescuitul speciilor sub dimensiunile prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul, precum și al următoarelor specii care au dimensiuni mai mici de:

- 40 cm la știucă;
- 12 cm la biban;
- 30 cm la avat;
- 50 cm la somn.

Art. 7. — Este interzisă utilizarea uneltelor de pescuit care au dimensiunile ochiului de plasă mai mici de:

1. a = 40 mm, respectiv 2a = 80 mm, la uneltele de pescuit tip ave și setci;

2. a = 30 mm, respectiv 2a = 60 mm, la uneltele de pescuit activ pentru scrumbie;

3. a = 32 mm, respectiv 2a = 64 mm, la uneltele tip năvoade, vintire și taliene;

4. a = 7 mm, respectiv 2a = 14 mm, la uneltele destinate pescuitului în zona Litoralului românesc al Mării Negre;

5. a = 40 mm, respectiv 2a = 80 mm, la camerele de prindere ale vintirelor și talienelor utilizate în Complexul Razim–Sinoe și în lacurile litorale;

6. pentru Complexul Razim–Sinoe se interzice folosirea năvoadelor care au dimensiunile ochiurilor de plasă mai mici de:

a) a = 40 mm pe latură (la matiță), în perioada 1 octombrie – 31 decembrie 1999;

b) a = 50 mm pe latură (la matiță), în perioada 1 ianuarie – 31 martie 2000.

Art. 8. — Prohibiția pescuitului tututor speciilor de pești, crustacee, moluște și alte viețuitoare acvatice în apele curgătoare ce constituie frontieră de stat se stabilește după cum urmează:

1. în apele Fluviului Dunărea:

a) pentru zona de frontieră cu Ucraina (Brațul Chilia, de la Mm 72 până la vărsarea în Marea Neagră):

– pe o durată de 30 de zile, în perioada 15 aprilie – 14 mai inclusiv (Mm 72 – Marea Neagră);

– pe o durată de 60 de zile, în perioada 12 aprilie – 10 iunie inclusiv, în zona inundabilă (dig–albie minoră);

b) pentru zona de frontieră cu Republica Moldova (de la Mm 72 Gura Prutului până la Mm 72,5):

– pe o durată de 30 de zile, în perioada 15 aprilie – 14 mai inclusiv (Mm 72–Mm 72,5);

– pe o durată de 60 de zile, în perioada 12 aprilie – 10 iunie inclusiv, în zona inundabilă (dig–albie minoră);

c) pentru zona de frontieră cu Republica Bulgaria (de la Chiciu–Ostrov, km 374,5 la Gura Timocului, km 845,6):

– pe o durată de 30 de zile, în perioada 15 aprilie – 14 mai inclusiv (km 374,5 – km 845,6);

– pe o durată de 60 de zile, în perioada 12 aprilie – 10 iunie inclusiv, în zona inundabilă (dig–albie minoră);

d) pentru zona Bazinului Panonic (de la Gura Timocului, km 845,6 la Baziaș, km 1.075), ce constituie frontieră de stat cu Republica Federală Iugoslavia, anual se interzice pescuitul următoarelor specii (conform convenției bilaterale din 30 ianuarie 1961), în următoarele perioade:

– șalău, în perioada 1 aprilie – 30 aprilie;

– somn, în perioada 25 aprilie – 24 mai;

– crap, în perioada 25 aprilie – 24 mai;

– plătică, în perioada 25 aprilie – 24 mai;

– cegă, în perioada 15 mai – 15 iunie;

– păstrugă, în perioada 15 mai – 15 iunie;

– nisetru, în perioada 15 mai – 15 iunie;

– morun, în perioada 15 mai – 15 iunie;

e) în râul Prut:

– pentru zona de frontieră cu Republica Moldova, pe o durată de 60 de zile, în perioada 12 aprilie – 10 iunie inclusiv;

– pentru zona de frontieră cu Ucraina, pe o durată de 52 de zile, în perioada 30 martie – 21 mai inclusiv;

f) în râul Tisa:

– pentru zona de frontieră cu Ucraina, pe o durată de 52 de zile, în perioada 30 martie – 21 mai inclusiv.

Art. 9. — Prohibiția pescuitului sturionilor în anii 1999 și 2000 se stabilește după cum urmează:

1. în zona litorală a Mării Negre, în perioada 15 februarie – 15 mai;

2. în sectorul Marea Neagră – Cotu Pisicii (Mm 76), pe o durată de 60 de zile, în perioada 15 martie – 15 mai;

3. în sectorul Cotu Pisicii (Mm 76) – Chiciu–Ostrov (km 374,5), pe o durată de 60 de zile, în perioada 6 aprilie – 4 iunie;

4. în sectorul Chiciu–Ostrov (km 374,5) – Gura Timocului (km 845,6), pe o durată de 60 de zile, în perioada 8 aprilie – 6 iunie;

5. în sectorul Gura Timocului (km 845,6) – Baziaș (km 1.075), pe o durată de 30 de zile, în perioada 15 mai – 15 iunie (conform convenției bilaterale din 30 ianuarie 1961);

6. se interzice utilizarea pentru pescuitul industrial al sturionilor, în perioadele și în zonele menționate la pct. 1–5 de mai sus, a uneltelor confecționate din plase cu finețea aței cuprinsă între 420–1.430 tex (2.450–700 m/kg) sau din fire cu diametrul mai mare de 1,9 mm inclusiv.

Art. 10. — Prohibiția pescuitului scrumbiei de Dunăre în anul 1999 se stabilește, pe sectoare, după cum urmează:

1. în sectorul I (gurile Dunării–Ceatal Chilia, Mm 43), pe o durată de 6 zile, în perioada 12–17 aprilie inclusiv;

2. în sectorul II (Ceatal Chilia, Mm 43 – Cotu Piscicii, Mm 76), pe o durată de 20 de zile, în perioada 14 aprilie – 3 mai inclusiv;

3. în sectorul III (Cotu Piscicii, Mm 76 – Chiciu-Ostrov, km 374,5), pe o durată de 30 de zile, în perioada 17 aprilie – 16 mai inclusiv;

4. în sectorul IV (Chiciu-Ostrov, km 374,5 – Gura Timocului, km 845,6), pe o durată de 30 de zile, în perioada 19 aprilie – 18 mai inclusiv.

Art. 11. — Pescuitul, în perioada de prohibiție, al oricăror specii de pești și viețuitoare acvatice, în scopuri științifice și pentru culturi artificiale, se poate efectua în orice perioadă, în orice loc și cu orice fel de unelte sau metode, numai cu autorizarea prealabilă a Ministerului Agriculturii și Alimentației, iar pentru perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, și cu avizul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 12. — Prezentul ordin nu vizează crescătoriile și pepinierele piscicole constituite din heleștee și iazuri sau alte bazine amenajate, în care se desfășoară o activitate curentă de piscicultură. Pentru lacurile de acumulare la care folosința piscicolă a fost preluată prin contract, autorizarea pescuitului în perioada de prohibiție se face de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, la propunerea Direcției pescuit, piscicultură și inspecții, numai în baza actelor doveditoare privind populările cu puiet de pește sau divers material biologic, efectuate periodic.

Art. 13. — Prevederile prezentului ordin se aplică de la data intrării în vigoare a acestuia până la intrarea în vigoare a unui alt ordin de prohibiție. Prevederile Ordinului ministrului agriculturii și alimentației nr. 23 din 3 aprilie 1998 privind prohibiția pescuitului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, își mențin valabilitatea pentru anul 1999 până la data intrării în vigoare a prezentului ordin. Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul, ale Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 971/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de pescuit și de protecție a fondului piscicol.

Art. 14. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan

București, 24 martie 1999.
Nr. 48.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.